

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Tomáše Rychlého a Mgr. Radovana Havelce v právní věci žalobce: **Mgr. F. Š.**, proti žalované: **Vězeňská služba České republiky**, se sídlem Soudní 1672/1a, Praha 4, o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalované, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 19. 7. 2019, č. j. 3 A 57/2019 – 18,

t a k t o :

- I. Žalobci **se p ř i z n á v á** osvobození od soudního poplatku za řízení o kasační stížnosti.
- II. Žalobci **se n e u s t a n o v u j e** zástupce pro řízení o kasační stížnosti.
- III. Kasační stížnost **se z a m í t á**.
- IV. Žádnému z účastníků **se n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce podal k Městskému soudu v Praze (dále jen „*městský soud*“) žalobu proti nečinnosti žalované. Žalobou se domáhal toho, aby soud rozsudkem uložil žalované povinnost zjednat nápravu při vyřizování jeho žádosti o poskytnutí informací ze dne 12. 10. 2018 a vydat ve věci rozhodnutí. Současně v žalobě požádal o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce z řad advokátů.

[2] Městský soud následně usnesením ze dne 11. 6. 2019, č. j. 3 A 57/2019 – 12, mimo jiné zamítl žádost žalobce o osvobození od soudních poplatků i návrh na ustanovení zástupce z řad advokátů. Městský soud tímto usnesením rovněž žalobce vyzval k úhradě soudního poplatku za řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti ve výši 2 000 Kč, a to ve lhůtě patnácti dnů od právní moci usnesení. Žalobce byl současně řádně poučen o následcích nezaplacení soudního poplatku. Usnesení č. j. 3 A 57/2019 – 12, nabylo právní moci dne 18. 6. 2019. Proti tomuto usnesení žalobce nepodal kasační stížnost.

[3] Městský soud poté usnesením ze dne 19. 7. 2019, č. j. 3 A 57/2019 – 18, řízení o žalobě zastavil, jelikož žalobce ve stanovené lhůtě soudní poplatek neuhradil.

[4] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) brojí proti poslední zmiňovanému usnesení městského soudu kasační stížností. V ní namítá, že není založen řádný právní titul pro zastavení řízení o žalobě. Stěžovatel totiž doložil, že je osobou se zdravotním postižením, byl nezákonně odsouzen a bez jeho zavinění je s ním vedeno insolvenční řízení. Přesto nebyl osvobozen od soudních poplatků, ani mu nebyl ustanoven zástupce k ochraně jeho práv, což stěžovatel považuje za hyenismus a aroganci. Současně s podáním kasační stížnosti taktéž požádal o přiznání osvobození od soudních poplatků za řízení o kasační stížnosti a ustanovení zástupce z řad advokátů pro toto řízení.

[5] Žalovaná se ke kasační stížnosti nevyjádřila.

[6] Kasační stížnost je podána včas, osobou k tomu oprávněnou a míří proti rozhodnutí, proti kterému je kasační stížnost přípustná.

[7] Poplatek za řízení o kasační stížnosti činí 5 000 Kč [§ 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, položka č. 19 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou zákona o soudních poplatcích]. Ze spisu vedeného ve věci městským soudem, jakož i z jiných řízení vedených se stěžovatelem v obdobných věcech (například řízení vedené u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 3 As 269/2019) jsou přitom kasačnímu soudu dostatečně patrné osobní a majetkové poměry stěžovatele. Jediným příjmem stěžovatele je jeho invalidní důchod v jím uváděné výši X měsíčně. Po zaplacení poplatku za řízení o kasační stížnosti by tedy stěžovateli v daném měsíci zůstal příjem ve výši X, což je částka, která nepatrně přesahuje měsíční výdaje stěžovatele na úhradu nákladů výkonu trestu, která smí činit nejvýše 1 500 Kč za kalendářní měsíc. Vedle toho má stěžovatel vyživovací povinnost ke třem dcerám v celkové výši X. Nejvyšší správní soud považuje zbývající částku ve výši X za natolik nízkou částku měsíčního příjmu, že to v tomto konkrétním případě odůvodňuje osvobození stěžovatele od povinnosti zaplatit poplatek za toto řízení o kasační stížnosti v plném rozsahu (výrok I. tohoto rozsudku).

[8] Nejvyššímu správnímu soudu je z jeho rozhodovací činnosti dále známo, že stěžovatel má jako bývalý advokát vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie, proto není opodstatněný jeho návrh, aby byl v tomto řízení zastoupen advokátem ustanoveným soudem [§ 105 odst. 2 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“)]. Nejedná se nadto o věc právně či skutkově složitou, aby bylo nezbytné stěžovateli ustanovit zástupce z řad advokátů k ochraně jeho práv. Zdejší

pokračování

soud proto stěžovateli zástupce pro řízení o kasační stížnosti neustanovil (výrok II. tohoto rozsudku).

[9] Nejvyšší správní soud následně posoudil kasační stížnost v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů a zkoumal, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.).

[10] Kasační stížnost není důvodná.

[11] Stěžovatel podal kasační stížnost z důvodů, které nijak nerozporují fakt, že neuhradil soudní poplatek ve lhůtě stanovené pravomocným usnesením městského soudu č. j. 3 A 57/2019 – 12. Tato lhůta mu byla zmiňovaným usnesením stanovena v délce patnácti dnů a marně uplynula dne 3. 7. 2019. Stěžovatel nepodal proti usnesení č. j. 3 A 57/2019 – 12, kterým též nebyl osvobozen od soudních poplatků, kasační stížnost. Povinnost zaplatit soudní poplatek ve výši 2 000 Kč za řízení o žalobě proto trvala. Neuhrazení tohoto soudního poplatku vyvolalo zákonem předpokládaný procesní následek zastavení řízení o žalobě. Námitky uváděné stěžovatelem by mohly být relevantní toliko v eventuálním řízení o kasační stížnosti proti usnesení o zamítnutí návrhu na osvobození od soudních poplatků (č. j. 3 A 57/2019 – 12), které však stěžovatel neinicioval.

[12] Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost zamítl podle § 110 odst. 1 *in fine* s. ř. s. (výrok III. tohoto rozsudku).

[13] Stěžovatel neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 60 odst. 1 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s.). Žalované v tomto řízení žádné náklady nevznikly. Nejvyšší správní soud proto nepřiznal náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti žádnému z účastníků řízení (výrok IV. tohoto rozsudku).

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 10. října 2019

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu